
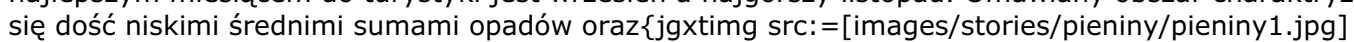
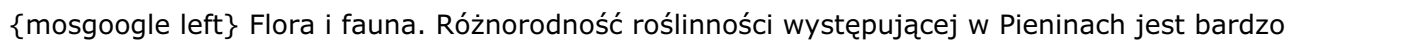

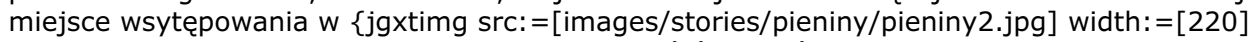
Pieniny

 Pieniny to pas skałkowy w kształcie łuku o długości 35 km oraz 3,5-6 km szerokości. Graniczy on od północnego-zachodu z Gorcami, a od północnego-wschodu z Beskidem Sądeckim. Najwyższym szczytem jest Wysoka (1050 m n.p.m.), położona nad niezwykle malowniczym Wąwozem Homole. Najstarsze utwory geologiczne Pienin pochodzą z okresu jury i kredy. Wówczas teren obecnego ich masywu znajdował się poniżej powierzchni morza, a wypiętrzył się ponad powierzchnię dopiero u schyłku kredy. W miocenie miały miejsce kolejne ruchy fałdowe.

Pieniny dzielimy na trzy części: Pieniny Spiskie, Pieniny Właściwe oraz Małe Pieniny. Pod względem turystycznym najbardziej atrakcyjne są Pieniny Właściwe, które obejmują masyw Trzech Koron, Macelaka oraz Sokolej Perci która obejmuje m.in. Czertezika i Sokolicę.

Klimat w Pieninach należy do łagodnych w porównaniu z innymi sąsiednimi pasmami górskimi. Wyróżniamy tutaj dwa piętra klimatyczne: piętro umiarkowanie ciepłe (do wysokości 520 m n.p.m.) oraz piętro umiarkowanie chłodne (powyżej 520 m n.p.m.). Pod względem zachmurzenia okazuje się, że najlepszym miesiącem do turystyki jest wrzesień a najgorszy listopad. Omawiany obszar charakteryzuje się dość niskimi średnimi sumami opadów oraz niewielką ilością dni deszczowych. Wielkości roczne kształtują się od 690 - 850 mm w dolinie Dunajca do 1095 mm na Wysokich Skałkach i bardzo nierównomiernie rozkładają się w poszczególnych porach roku.

 Flora i fauna. Różnorodność roślinności występującej w Pieninach jest bardzo zróżnicowana. Spotykamy tutaj lasy, zbiorowiska naskalne i piargowe, łąki i pastwiska. Dla ludzi kochających naturę ciekawostką jest występowanie roślin, które nie występują nigdzie indziej na świecie takich jak: pszonak pieniński, mniszek pieniński, chaber barwny, rozchodnik ostry odmiana wapienna, mokrzyca szczeciolistna oraz bylica piołun. Lasy w Pieninach porastają głównie stoki (najczęściej są to lasy jodłowo-bukowe), natomiast brak ich w dolinie Dunajca. Strome południowe zbocza Pienin Centralnych porastają charakterystyczne dla Pienin ciepłolubne buczyny i jodłiny. W dolinie Dunajca charakterystycznym elementem krajobrazu są łąki, które powstały poprzez wykarczowanie lasów.

Fauna tego regionu jest niezwykle urozmaicona. Przypuszcza się, że na terenie Pienin występuje około połowy wszystkich gatunków występujących w Polsce. Z bezkręgowców stwierdzono występowanie ponad 5000 gatunków, ale wiadomo, że jest ich tutaj znacznie więcej. Wiele z nich ma tutaj jedyne miejsce występowania w Polsce. Z kolei wśród ptaków charakterystyczne są: pomurnik, pustułka, kruk, a także bocian czarny, muchołówka szara, jarząbek oraz dzięcioły - czarny i trójpalczasty, orzechówka, drozd obrożny i sikora czarnogłowa. Znanych ssaków w Pieninach jest 61, z czego najczęstsze to sarna, jelen i dzik oraz borsuk, łasica, kuna i lis.

Pieniński Park Narodowy powstał 01.06.1932 roku. Wówczas zasięg jego był dużo mniejszy niż w chwili obecnej - liczył 756 ha, podczas gdy dzisiaj jego powierzchnia to 2346 ha (po stronie polskiej). Siedziba jego znajduje się w Krościenku nad Dunajcem. W chwili obecnej Pieniński Park Narodowy współpracuje ze słowackim PIENAP-em, który swoim zasięgiem obejmuje obszar 2125 ha.

---

foto: Jerzy Zięba